

Uudet sukeltajat testaavat vesiä

Sukeltaja 1

Sukeltaja on 19-vuotias mies, lukio-oppilas joka on ollut luokiteltu sukeltaja kuuden kuukauden ajan. Hän on aktiivinen, ei tupakoi eikä juo. Hänellä on lapsena ollut rintakehän ahtauma sekä ajoittaisia tulehduksia, mutta hänellä ei ole ollut oireita vuosiin. Hänen oma lääkäriensä oli antanut hänelle sukellusluvan. Hän ei ollut sukeltanut luokituksensa jälkeen ja oli alkamassa viikon kestäväää matalien sukellusten sarjaa ystävien kanssa.

Välikohtaus

Ensimmäinen sukelluspäivä alkoi neljällä sukelluksella 6-12 metrin syvyyteen maksimissaan 25 minuuttia per sukellus. Sukelluspaikka oli hänelle uusi. Kahdella sukelluksella sukeltaja oli jonkin verran hermostunut ja lähti ryhmästä tehdäkseen nopean nousun kohti pintaa. Molemmissa tapauksissa sukelluksen johtaja sai pysäytettyä sukeltajan pintaantumisen ja kykeni rauhoittamaan tämän sekä palaamaan syvemmälle.

Toisena sukelluspäivänä kyseessä oleva sukeltaja teki kaksi sukellusta samalla sukelluspaikalla. Ensimmäinen oli 18 metrin sukellus 30 minuutiksi jota seurasi 60 minuutin pinta-aika. Toinen sukellus oli 15 metrin sukellus 20 minuutiksi. Toisella sukelluksella sukeltaja koki jälleen voimakasta hermostuneisuutta ja alkoi nopean nousun kohti pintaa. Tälläkin kertaa sukelluksen johtaja sai pysäytettyä sukeltajan lähellä pintaa ja rohkaisi häntä odottamaan muutaman minuutin (ehkäisten mahdollisesti välittömän ja vakavan vamman).

Oireet

Hieman myöhemmin sukeltajan poistuessa vedestä, oli hän kylmissään ja uuvuksissa. Myöhään samana iltana palattuaan kotiin, hän huomasi asteittain alkavaa kipua oikeassa kyynärpäässään. Kipu kasvoi voimakkaasti ja hänellä alkoi myös päänsärky, joka tuntui koko pään alueella. Hän soitti alkuperäiselle kouluttajalleen, joka oli luokittanut hänet. Tämä sanoi, että oli epätodennäköistä että sukeltajalla olisi vähenevän paineen aiheuttama tauti decompression illness (DCI)).

Seuraavana yönä, kun hänen oireensa jatkuivat, hän soitti DANille. Sukeltaja ei valitettavasti ollut DANin jäsen ja oli yli kolmen tunnin ajomatkan päässä lähimmästä painekammioista. Paikallisen arvioinnin kulujen vuoksi hän päätti ajaa ystäviensä kanssa painekammioille sivuuttaen paikallisen lääkärin arvioinnin ja avun.

Hoito

Sukeltajan onneksi hänen kaikki oireensa helpottivat, kun häntä oli hoidettu U.S. Navy hoitotaulukon 6 mukaisesti. Hän jäi sairaalaan tarkkailuun loppupäiväksi ja kotiutettiin myöhemmin.

Vaikka hänen oireensa olivat suhteellisen pieniä, teki sukeltaja oikean päätöksen ja soitti saadakseen neuvoja. Vaikka olisikin ollut parempi, jos paikallinen lääkäri olisi arvioinut hänet ja hän olisi hengittänyt 100% happea kuljetuksen ajan parani hän silti tapaturmansa jälkeen.

Mikäli edellä mainitun kaltaisia oireita esiintyy sukelluksen jälkeen, on suotavaa käydä paikallisen lääkärin arvioitavana, vaikka tällä ei olisikaan koulutusta sukelluslääketieteeseen.

Tämä lääkäri voi kerätä perustiedot sekä tehdä fyysisen ja neurologisen perusarvioinnin. Tämä ei ainoastaan auta diagnosoimaan DCI:tä, vaan auttaa myös sulkemaan pois sukeltajan oireiden muita

mahdollisia aiheuttajia. DCI ei aina tuo itseään ilmi selkeästi ja voi esiintyä jopa sellaisten sukellusten jälkeen, joilta ei normaalisti voisi epäillä DCI:tä.

SUKELTAJA 2

Sukeltaja on 30-vuotias nainen. Hänellä on erinomainen fyysinen terveys ja kunto eikä hän polta. Hän on ollut luokiteltu sukeltaja kuukauden ajan ja matkustaa omalla kulkuvälineellään sukelluspaikalle. Hän on suunnitellut sukeltavansa kaksi päivää.

Välikohtaus

Ensimmäisenä päivänä hän suunnitteli kaksi sukellusta kerratakseen äskettäin oppimiaan taitoja. Molemmat sukellukset, syvyydeltään 7,6 metriä ja kestoltaan 25 minuuttia, sujuivat ilman ongelmia. Toisena päivänä hän suunnitteli 18 metrin sukelluksen 50 minuutiksi.

Sukelluksen loppua kohden hänellä oli nosteongelmia ja hän yritti käyttää tasapainotusliiviään (BCD) ylläpitämään neutraalin nosteensa. Tämä lisäsi hänen nosteongelmiaan ja hän päätyi tekemään paniikkinousun pintaan saakka.

Oireet

Hän tunsi huimausta ja jonkinlaista pahoinvointia pintaautumisensa jälkeen. Riisuttuaan varusteensa, hän kävi makaamaan ja lepäsi. Kahden tunnin pinta-ajan jälkeen hän tunsi olonsa paremmaksi ja oireettomaksi. Hän päätti tehdä toisen sukelluksen, tehden 13,7 metrin sukelluksen kokonaispohja-aikanaan 25 minuuttia.

Hän teki viiden minuutin turvapysähdyksen ja poistui vedestä ilman oireita. Hän alkoi ajamaan kotiinsa välittömästi sukelluksen jälkeen. Kotiin päästäkseen hänen oli ylitettävä vuoristoa, saavuttaen 1981 metrin korkeuden noin 90 minuuttia viimeisen sukelluksensa jälkeen. Kotona, noin viisi tuntia poistuttuaan vedestä, hän alkoi tuntemaan yleistä heikotusta sekä pistelyä vasemmassa käsivarressaan.

Tämä muuttui koko vasemman käsivarren heikotukseksi. Myös hänen aikaisempi pahoinvointinsa oli palannut noin puoli tuntia kotiinpaluun jälkeen.

Hoito

Sukeltaja meni paikalliseen päivystykseen ja lääkäri teki arvioinnin. Sukeltaja ei ollut DANin jäsen, mutta lääkäri soitti DANille keskustellakseen tapauksesta. Sukeltaja kuljetettiin paikallisen, suuren terveyskeskuksen painekammioon, jossa häntä hoidettiin kerran U.S. Navy hoitotaulukko 6:n mukaisella hoidolla ja hänen oirensa poistuivat sen jälkeen kokonaan.

KESKUSTELU

Nämä kaksi tapahtumaa osoittavat, että sukeltamisessa on muutakin kuin luokitus. Sukeltajina meidän tulisi pohtia, olemmeko itse - ja parimme - valmiita tiettyyn vedenalaiseen kokemukseen. Sukeltajan mukavuustaso on aihe, joka tulee esille monissa DANille lähetetyissä tapauksissa. Molemmat sukeltajat olivat epävarmoja kyvyistään uusina sukeltajina, mutta molemmat käyttivät tervettä järkeään, kun huomasivat että jotain oli oudosti sukellustensa jälkeen. He tekivät oikean päätöksen hakiessaan apua, vaikkei heillä ollutkaan erityistietoa DCI:stä.

Sukeltajat voivat suorittaa altaassa ja valvonnan alla kaikki oikeat taidot, mutta kuinka he voivat tuntea olonsa turvalliseksi sukeltaessaan ilman valvontaa? Kaikki riippuu sukeltajasta ja tilanteesta, mutta hengityksen kontrollointi on avaintekijä, jotta mukavuus vedessä säilytetään. Tekijät, jotka voivat lisätä normaalia hengitysvastusta saattavat luoda sukeltajalle epävarmuuden tunteen. Tällaisia tekijöitä ovat esim. BCD:n rintahihnat tai tiukka märkäpuku. Lisää tähän sukelluskokemuksen puute uudessa

syvyydessä sekä uusi sukelluspaikka. Ota nyt huomioon sukeltajan taito- ja tietotaso - tulos ei välttämättä ole tasapainossa uuden sukeltajan mukavuustason kanssa.

Ihanteellisesti tulisi jokaisen sukelluksen tarpeiden on vastattava sukeltajan tietoa ja taitoja. Ensimmäiset sukellukset luokituksen jälkeen ovat edelleen sukelluksen oppimista. Sukeltajan tottuminen vedenalla olon tunteeseen vaikuttaa suuresti sukeltajan mukavuustason kehittymiseen, sekä stressin ja hermostuneisuuden, jopa paniikin vähenemiseen. Tässä mielessä vedessä olon mukavuus on aivan yhtä suuri turvallisuustekijä kuin nosteenhallinta.

Tässä voivat myös DANin jäsenyys ja Alert Diver näytellä omaa rooliaan. Jopa kuukausina, kun et sukella voit saada sukellusturvallisuuteen liittyvää tietoa joka voi auttaa sinua - sekä toisia ihmisiä keiden kanssa sukella - ymmärtämään laitesukellusta paremmin. Mikäli sinä ja sukellusparisi ette ole DANin jäseniä tai jos tunnet uusia sukeltajia, jotka eivät vielä ole liittyneet DANiin, rohkaise heitä tekemään niin nyt. Ei ole olemassa yhtä ainoaa keinoa, jolla eliminoidaan sukeltajien vammat, mutta DANin jäsenyys on erinomainen alku pitkälle ja tietoa täynnä olevalle uralle virkistysukelluksen parissa.